

Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť mluvit o nich roste rok od roku.

Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.

Také se neodvažuji prosit o lepší paměť – ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí.

Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.

Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý. Starý morous je korunní dílo ďáblov.

Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.

Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám – bojím se stárát.

Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu.

Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.

Ale ty Pane říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“

Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutscky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš.

A k tomu mi dej všechnu sílu srdce. AMEN.

Pozvánky a oznámení.

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě - katolický kněz P. Sylwester

Jurczak, svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem.

Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Plán poutí na rok 2023: 8. 5. poutní výlet rodin s dětmi

28. – 30. 7. – Východní Čechy

20. – 26. 8. - XXIII. pěší pout' na Velehrad

9. 9. – XIX. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

16. 9. – Kutná hora

Plán poutí NJ na rok 2023:

duben - Měřín	únor – Lysice	březen – Křižanov
červenec	květen – Nové Veselí	červen – Jimramov
říjen Radešínská Svratka	srpen	září – Radostín
	listopad Jámy	prosinec Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde -..

Srdečné pozvání na 277. pout' NJ do Velkého Meziříčí - v úterý 10. ledna 2023 v 17 hodin – hlavní celebrant P. Mgr. Josef Havelka, farář v Měříně a Uhřínově.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 12. 2022. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - zpravodaj Nový Jeruzalém;

Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www. rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, tel: 606948970

Nový Jeruzalém č. 12/2022

Zpravodaj pro 276. prosebnou mariánskou pout', která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Olešnici – **ve středu 14. 12. 2022 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radešínské Svratce:

V úterý 15. listopadu 2022 bylo na mši svaté NJ bylo asi 120 věřících. Pán Bůh zaplať za obětavou službu pěti kněží při udílení svátosti smíření a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Michaela Macka při pouti Nový Jeruzalém v Radešínské Svratce:

Když jsem rozjímal texty dnešního Božího Slova, vynořilo se mně několik takových obrazů, jeden právě s tím žalmem, kde **Pán Bůh říká tomu, kdo zvítězí, že si ho vezme k sobě na svůj slavný trůn.**

Člověk si může říkat: „Co je dřív? Trůn nebo král?“ **Trůn je jenom prostředek**, jakým způsobem zjevit tu moc, kterou má osoba. A už tak velmi zvláštní je v tom verši, že říká: „**Vezmu si tě k sobě, na ten trůn**“. Co by nám bylo platné, mít všelijaké posvátné zlaté trůny, na kterých by nikdo neseděl a na které by nás nikdo nechtěl vzít.

A ten obraz mně tak vyskočil, jak nějaký malý kluk v noci na tom trůnu **sedí spokojeně a kývá si tam nohama a bere si nás k sobě.** A možná by se nás zeptal: „**Co bys dělal, kdybys měl tu moc, jakou mám já? Co bys dělal ve světě? Jak bys rozhodoval? Jak bys uspořádal věci?**“ A myslel by tu otázku úplně vážně.

V tom setkání Zachea, když se vrátím k evangeliu mě zaujala jedna zvláštní věc. **Zacheus byl relativně úspěšný člověk.** Měřeno všemi lidskými měřítky. A přesto je v něm něco, za co se stydí. Je v něm nějaká **hanba**. Člověk, který může být **mocný a bohatý, se může stydět.** Proč – z čeho – tak soudím? On by **rád Ježíše viděl**, ale je něco, co mu brání, něco, za co se stydí, a něco, kde se chce schovat. **Je za něčím schovaný ve svém životě.** A tam se to **zviditelní v tom stromě**, který si najde s nadějí, že tudy Ježíš půjde. Je schovaný, aby ho nikdo neviděl, bude moct přihlížet. A někdo říkal, že ty **duchovní věci, otázky, těžkosti, duchovní prožívání je to nejintimnější, co člověk má. Opravdu to nejintimnější, to, na co je nejcitlivější.** To, kde je tak snadné nějaký **stud nebo hanbu probudit.** To, kde člověk může velmi snadno ublížit. Možná proto může být člověk v **mnoha věcech otevřený a duchovní věci má hluboko schované.**

To je Zacheus. Ale to není všechno. Je zde i to, co na lidi platí, co nám funguje, kde jsme neprůhlední, kde se dokážeme **schovat do nějakého svého fíkovníku**, jen přihlížet. Ježíšovi to vlastně vůbec nevadí, opravdu jde tudy, kudy ten Zacheus předpokládal, že půjde, ale stala se divná věc. On zůstal stát před tou listnatou koulí, podívá se tam a řekne mu: „**Zachee....Pepo, Maruško.....pojď za mnou dolů, dneska musím zůstat u tebe doma.**“ A Zacheus se z toho vyhrabe – s radostí – a sleze dolů. A to je možná tím, že do toho studu Ježíš umí vstoupit s velkou citlivostí, takže on se nebojí vylézt z toho listí a ukáže se takový jaký je. **A radostí to udělá, otevře dveře a pozve ho domů.**

Další taková představa, co mě napadla, je představit si velkou, studenou místnost s obrovským stolem, kolem kterého **sedí spousta lidí a v čele přísný muž.** A teď tam někdo něco vykřikne a z úst toho přísného muže se ozve: „**Dal jsem ti povolení mluvit?**“ Ozve se ticho, všichni se těší, až to skončí a budou moci jít pryč. Napadlo mě to v souvislosti se slovy: „**Dnes musím přijít k tobě domů.**“ Jaký je ten domov? Je náš Bůh takový, že přísně mlátí do stolu, při jakémkoli chybném krůčku? A to jediné pak je to, že se člověk těší, až z toho uteče. Pokud najde odvalu a nebude mít strach, že ho stejně někdo chytne a usadí ho zpátky ke stolu jíst tu spokojenou domácí večeři To je možná to, co prožíval Zacheus předtím schovaný za listy a za nějakou maskou před všemi těmi ostatními. A to je možná i to co trochu prožívají i ti ostatní. Protože v okamžiku, kdy se toto nějak prolomí, ten člověk vyleze, všichni si říkají: „**On jde stolovat s hříšníky!**“ Všichni si to

říkají. Což je zvláštní představa, protože, kdo má právo být pozván do té zvláštní místnosti, kde je Bůh.

Ale to, co udělá setkání Zachea se skutečným Bohem, kterého pozná v Ježíšově pohledu, je překvapivé. S radostí se rozhodne dělit s tím co má, dokonce komu ublížil, tak mu to mnohonásobně vynahradí. **Ne proto, že musí nebo že by měl nebo, že je to tak dobře.** Ale najednou mu to nedá. **Syn člověka přišel hledat a zachránit to, co zahynulo.**

Toto evangelium je uvedeno veršem z Janova evangelia: „**Bůh si nás zamiloval a poslal svého syna jako obět' za naše hříchy.**“

A tak to je, když si člověk představuje ten domov. První je, že když uslyšíme jeho hlas, dovolíme mu, aby přišel k nám domů. To další je, že Ježíš říká: „**Kdo zvítězí, toho si já vezmu k sobě.**“ Domovy můžou být různé. A nemusíme mít strach z toho, že k nám přijde a my ho seřveme: „Přezuj se, tamhle si pověš to, a my tady jíme zdravě, tak dostaneš to.“ – že by nám utekl. **Otázka je, zda se tam bude cítit dobře.** To je otázka. Stejně tak, že my bychom se necítili dobře, kdyby to bylo jinak. To je ten první krůček, to pozvání. On je v našem domově a postupně nás proměňuje. **Kdo zvítězí – je podle mě ten, kdo neuteče.** To je ten, kdo dovolí, aby ta proměna Ježíšovou láskou mohla dojít ke svému cíli. **Kdo zvítězí, tak toho vezme do svého domova.** A zase můžeme si znovu představit, kdybychom chtěli být s Bohem navěky, odkud bychom nechtěli utíkat, kde bychom se nebáli, kde bychom nebyli jen proto, že tam musíme být. Kdybychom chtěli být v jeho království – můžeme se zpátky vrátit na ten jeho trůn a světit mu to co máme na srdci. **Klidně a s vědomím, že je to za nějakou noční oponou, že to nikdo neslyší – jenom my a ON.**

„**Poslední slovo**“ hlavního celebranta před závěrečným požehnáním:

Ať už na nás ukazují druzí a říkají: „**On chce jít s hříšníky!**“ anebo ať už jsme to my, kteří ukazujeme a **vidíme tu velikou hříšnost a divíme se nad Boží shovívavostí**, prosme o Ježíšův pohled, který dokáže vidět do listí fíkovníku a volá nás s velikou láskou sobě. A druhá věc – **Zacheus hledal způsob** a našel místo, kudy má Ježíš procházet. K tomuto místu se vydal. Byl překvapen, tím vším, co tedy ten **jeho krůček, aby se dostal do Ježíšovy blízkosti, v jeho životě udělal.** A tak se i my **zkusme podívat ve svém životě** na místa, jako byl ten Zacheův strom. **Na místa, kde vnímáme, že nám je Bůh blízko.** A zkusme tato místa, prostory, způsoby života, životní setkání, životní kroky – **zkusme je vyhledávat.** Protože mohou přinést mnohem víc milostí než čekáme nebo mnoho jiných hluchých míst.

Sbírka - po uhrazení nutné rezie NJ jsme darovali **5 100 Kč na pomoc hnutí Na počátku, které pomáhá ženám, které chtějí dát život svým počatým dětem, i když jejich nejbližší je nutí k potratu.** Pán Bůh zaplať.

Poděkování patří také místnímu faráři P. Mariuszovi Lezskovi, kaplanu Tomaszovi Kazańskému a farníkům z Radešinské Svatky, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili.

Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hl. celebranta poutě NJ v Olešnici , kterým je Mgr. P. Marek Poláčík, farář ve Svojanově.

Představení:

Jmenuji se Marek Poláčík, narodil jsem se svým rodičům v Námestově na Oravě na Slovensku jako první z pěti dětí. Dětsví i čas dospívání jsem prožil v Trstené, kde si moji rodiče postavili rodinný dům, a tak se celý můj život nějak točil kolem Oravy, tohoto kopcovitého, ale i studeného kraje pod Roháči, tedy části Západních Tater. Jako dítě mě bavilo pomáhat mamce v kuchyni a tak jsem se trochu učil péct i vařit a později jsem při rozhodování pro střední školu zvolil kuchařské řemeslo.

Volba povolání:

Pocházím z rodiny, kde je nás více kněží. Jednak to byli mamini bratři, bratranec a nakonec my jako vnuci. Kněžský život zblízka, se vším, co přinášel dobrého i hezkého, i to nesnadné jsme jako synovci mohli u svých strýců kněží opravdu vidět na vlastní oči. Chodili jsme k nim na prázdniny, a tak myslím, že jsme dostali příklad kněží jako lidí, kteří uměli žít svůj život naplno a šťastně. Naplno lidsky ale zároveň i jako muži modlitby a oddanosti své službě. V období rozhodování pro

povolání jsem vnímal, že tam u nás je kněží dost, proto jsem hledal cestu, jak jít tam, kde kněžských povolání není dostatek. Tak jsem se dostal do Společnosti Božího Slova, řádu misionářů verbistů, kde jsem byl jako člen přes 20 let. Myslím, že léta strávená v řeholní kongregaci mě naučila pravidlům duchovního života, umění mít denní řád, ale taky schopnosti rozlišovat situace, věci či vnímaní hodnotu věcí. I když jsem za ta léta ve společenství vděčný a vím, že jsem tam dostal mnoho dobrého ale i důvěru konat toho tolik pro misie a kongregaci, přišel moment, kdy mě Pán nějak ukázal, že cesta vede jiným směrem. Tak jsem byl přijat do královéhradecké diecéze, kde nyní působím.

Otázka důležitosti čehokoliv kněžské službě“

Ve vašich otázkách zaznívá vícekrát otázka toho, co je důležité pro to, aby rostla více víra, na co klademe důraz atd.... Víím, že pravděpodobně na vaši otázku neodpovím tak jak čekáte, ale někde jsem za těch pár let kněžství pochopil, jak důležitou otázku hraje v našem konání otázka naší motivace a úmyslu. Myslím, že v každé farnosti najdeme někoho, kdo něco dělá, ať už je to kněz, katecheta, kostelník, ten kdo zpívá, zdobí ..... často jsou to věci samy o sobě dobré a možná i dobře udělané. Někdy se však stane, že narazíme. V té chvíli je dobré se ptát, s čím jsme do té které služby šli a co je motivací našeho „dobrého a zbožného“ konání či chování.

Víte, v Písmu nacházíme často moment, kdy Pán říká, že pečlivě hlídá úmysly našich srdcí jako ten, kdo vidí dovnitř a díky tomu jej nelze oklamat. Můžeme druhé lidi oklamat v tom, jak krásně o vypadá to, co děláme „pro Pána“. Ale nemůžeme oklamat Jeho. V tomto vidím stále pozvání i pro sebe i pro každého, kdo pro Církev něco dělá. A zde nemyslím na to, že děláme věci pro peníze. Někdy to může být to, že jsme u zdroje informací, které pak zneužíváme proti jiným, někdy to může být uznání naší obětavosti, kterou ve vši pokoře a počestnosti stavíme na piedestal naší svatosti, někdy naše nábožnost, kterou sice konáme skrytě, ale přece jenom tak aby byla vidět. Pak lidé, kteří s námi žijí, anebo ti, kdo nás dobře znají, mají často a právem s Pánem Bohem problém. Proto otázka motivace každého skutku, který v Církvě a pro Církev a pro Pána děláme, je pro mě i důležitá a zároveň je to i otázka pravosti a pravdivosti našeho přesvědčení.

Úmysl sbírky:

Prosím o jeden úmysl. Sestry karmelitky začaly před pár lety přestavovat v Drastech u Prahy jeden zpusťlý dvůr na svůj nový klášter. Víte, ono je to tak jako při každém díle, začíná se s nadšením, podporou druhých, ale nakonec nadšení i podpora pomalu upadá, neboť se unavíme. Víím, jak je důležité mít místa, kde se za nás někdo modlí a kam i my můžeme přijít, abychom tam byli sami s Pánem. Sestry si na své živobytí nemožou vydělávat tak jako někdo, kdo chodí normálně do práce, ale dělají, co umí, a věří, že se Pán postará a neopustí je. Proto prosím o pomoc pro tuto komunitu a dostavbu jejich kláštera. Za sestry moc děkuji.

Díky nebo vinou (každý ať si zvolí co se mu líbí) stručnosti dvou předcházejících textů zůstalo ve zpravodaji spousta místa volného. Hledal jsem čím toto místo smysluplně a užitečně vyplnit. Touha po naplnění tohoto prázdného místa dosáhla svého naplnění v četbě čtecího kalendáře na rok 2022.

Letos má 400. výročí úmrtí – narození pro nebe - jedna z největších postav církve, její učitel – svatý František Saleský.

Většina účastníků poutí NJ bývá z věkové kategorie 50 +. Tito se snaží svými modlitbami a obětmi napravit situaci stavu víry u mladších generací – u mnohých víra v Boha není žádná, u malého počtu Bohu věrných je víra málo pevná. Jako jeden z dobrých návodů pro tuto službu může starším věřícím posloužit následný text:

Svatý František Saleský (21.8. 1567 – 28.12. 1622 (400)), biskup a učitel církve:

Modlitba ve stáří.

Pane, ty víš, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.

Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říct.

Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.

Nauč mne, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nešťoural a neporučnickoval.

Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat, ale ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.

